

GNIAZDO

I KWARTAŁ 2009

CZASOPISMO PORUSZAJĄCE SPRAWY OSÓB
NIEPEŁNOSPRAWNYCH, ICH PRZYJACIÓŁ I BLISKICH

NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ

str. 4

**WYWIAD Z KIEROWNIKIEM
MOPS-U W ŻARACH**

str. 16

**MOPS DLA
NIEPEŁNOSPRAWNYCH**

str. 8

W
Y
D
A
N
I
E
I
S
P
E
C
J
A
N
E

Drodzy czytelnicy

Mamy przyjemność oddać w Państwa ręce
WYDANIE SPECJALNE czasopisma GNIAZDO.

Mamy jednocześnie nadzieję, iż kwartalnik
Ten stanie się lubianym i czytany czasopiśmie.

KOLEGIUM REDAKCYJNE**Ewelina Majdańska**

Słowo jest czymś więcej niż tym, co się mówi i tym, co się pisze. Jest lustrem, które odzwierciedla to, co w sobie już mamy.

Joanna Korman

Carpe Diem—mimo wszystko.

Emil Cehańczuk

Jestem uczestnikiem w Dziennym Domu Wsparcia.
Moje hobby to łowienie ryb.

Jolanta Radziukiewicz

Rozważna i romantyczna marzycielka.

Tomasz Pawłowski

Jestem sobą. Moje życiowe motto:
„Wolność człowieka kończy się tam, gdzie zaczyna wolność drugiego”.

Wojciech Bryczkowski

Idę przez życie z uśmiechem na twarzy i w sercu.

DLACZEGO GNIAZDO 2

SŁOWO WSTĘPNE 3

NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ 4

Na łamach naszego czasopisma poruszać będziemy różne aspekty związane z niepełnosprawnością.

MOPS DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH 8

19-STKA 8

DZIENNY DOM WSPARCIA 10

Działalność Dziennego Domu Wsparcia. Nasz każdy dzień różni się od poprzedniego - czyli o tym, czym na co dzień się zajmujemy.

NASZA TWÓRCZOŚĆ 13

Zapisane na papierze ..., wykonane z drewna ..., ozdobione haftami ... – czyli to, co robić lubimy i czym chętnie się pochwalimy.

WYWIAD 16

W I numerze „Gniazda” przedstawimy wywiad z Kierownikiem Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Żarach.

STOWARZYSZENIE „Radość Życia” 18

Radość Życia” działa już 8 lat — poprzez swoją działalność pozwala osobom niepełnosprawnym aktywnie i twórczo spędzać swój wolny czas.

AKTUALNOŚCI 20

Ważne wydarzenia i spotkania, uroczystości oraz imprezy.

dlaczego gniazdo ? dlaczego gniazdo ?

GNIAZDO — to miejsce, gdzie każdy czuje się u siebie i każdy jest bezpieczny.

GNIAZDO — to miejsce, gdzie zawsze możemy się schronić, gdy jest nam smutno i źle.

GNIAZDO — to miejsce, w którym przygotowujemy się do nauki latania. Tu — w spokoju i wśród przyjaciół — dorastamy, aby z czasem się usamodzielnąć, by odlecieć w szeroki świat i umieć sobie w tym świecie radzić.

GNIAZDO — to miejsce, gdzie wykluwają się i dorastają nowe pomysły, nowe idee i nowe działania. Trzeba je jednak otoczyć opieką i uwagą. Trzeba je karmić i osłaniać — i tak dzieje się w naszym „Gnieździe” z każdym dobrym pomysłem.

GNIAZDO – trzeba je najpierw wybudować.

GNIAZDO
TO CZASOPISMO
PORUSZAJĄCE
SPRAWY OSÓB
NIEPEŁNOSPRAWNYCH,
ICH PRZYJACIÓŁ
I RODZIN.

GNIAZDO to nasza gazeta i siedziba - 19-stka

Od wydawców

Oddajemy w Państwa ręce pierwszy numer kwartalnika *Gniazdo* – czasopisma dla osób niepełnosprawnych, ich przyjaciół i bliskich. Aby go przygotować i wydać poświęciliśmy siły Działu Rehabilitacji Społecznej i Zawodowej Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Żarach oraz Stowarzyszenia na Rzecz Osób Niepełnosprawnych *Radość Życia*.

Gniazdo tworzone jest przez osoby niepełnosprawne wspomagane przez pełnosprawnych współpracowników.

Niepełnosprawni mieszkańcy Żar i okolic nie mieli dotąd możliwości swobodnej wypowiedzi prasowej o swoich sprawach, realizacji swoich uzdolnień dziennikarskich, a ich dostęp do informacji był znacznie utrudniony. Mamy nadzieję, że *Gniazdo* umożliwi popularyzację wiedzy z zakresu niepełnosprawności oraz osiągnięć kulturalnych, sportowych i zawodowych osób niepełnosprawnych.

Kolejne numery czasopisma prezentować będą Państwu artykuły w następujących, stałych działach:

- ❖ *Nasze sprawy* – sondaże, poglądy, artykuły dotyczące tematyki związanej z niepełnosprawnością
 - ❖ *Prezentacje* – dobre praktyki, instytucje działające na rzecz niepełnosprawnych
 - ❖ *Ciekawi ludzie* - wywiady
 - ❖ *Wydarzenia* – lokalne wydarzenia ważne dla niepełnosprawnych
 - ❖ *O nas* – bieżące sprawy wydawców: Działu Rehabilitacji MOPS i Stowarzyszenia *Radość Życia*
 - ❖ *Aktualności* – lokalne, krajowe, międzynarodowe
 - ❖ *Poradnik* – prawo, psychologia, podatki itp.
 - ❖ *Rozrywka i kultura*
 - ❖ *Bez barier* – m.in. szlaki turystyczne
- Życzymy owocnej lektury.

Agnieszka Fetzka

Kierownik Działu Rehabilitacji
Społecznej i Zawodowej MOPS

w Żarach

Joanna Korman

„Nie widzieć, nie słyszeć, nie dotykać, nie wiedzieć”

Ks.Twardowski

Niepełnosprawność

Osobą niepełnosprawną jest „jednostka w pełni swych praw, znajdująca się w sytuacji upośledzającej ją na skutek barier środowiskowych, ekonomicznych i społecznych, których z powodu występujących u niej uszkodzeń nie może przewyższać jak inni ludzie. Bariery te zbyt często są zwiększane przez deprecjonujące postawy ze strony społeczeństwa”

(Europejskie Forum Niepełnosprawności w Parlamencie Europejskim, 1994).

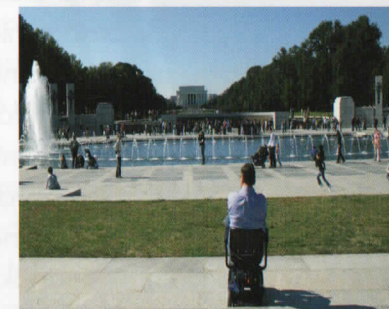
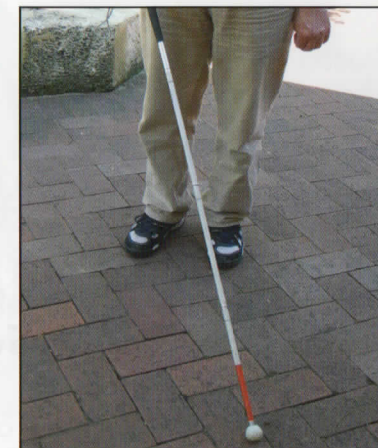
Jeszcze w niedalekiej przeszłości niepełnosprawność była odbierana przez społeczeństwo jako temat tabu „nie widzieć, nie słyszeć, nie dotykać, nie wiedzieć”. Aktualnie nastawienie do tego stanu zaczyna się zmieniać. Kiedyś osoby niepełnosprawne były szkanowane, „nie istniały” w społeczeństwie. Dzisiaj zaczynają normalnie funkcjonować wśród ludzi. Zaczynają? Tak – gdyż tak naprawdę od niedawna zaczęto dostrzegać ich potrzeby. Przede wszystkim kamieniem milowym wobec niepełnosprawności było podpisanie w 1997 r. Traktatu Amsterdamskiego.

Był on pierwszym traktatem, w którym Unia Europejska odniosła się bezpośrednio do kwestii niepełnosprawności. Nałożono w nim obowiązek przeciwdziałania dyskryminacji osób z dysfunkcjami. Oznacza to, że niepełnosprawni posiadają te same prawa, co wszyscy inni obywatele. W rzeczywistości jednak napotykają oni zbyt wiele przeszkód, by mogli z tych praw korzystać w pełni. W związku ze starzeniem się naszego społeczeństwa problem niepełnosprawności zaczyna być coraz bardziej widoczny.

Według badań GUS już co siódmy Polak jest osobą niepełnosprawną – a niestety owo zjawisko postępuje w szybkim tempie.

Podstawowym problemem związanym z niepełnosprawnością jest świadomość społeczna osób sprawnych i niepełnosprawnych. Na kształtowanie się tej świadomości ma wpływ szeroko pojęta kultura. Podstawowe wartości naszego dzisiejszego społeczeństwa skupiają się wokół konsumpcjonizmu. Stąd antywartościami są takie cechy, jak brak pełnej sprawności fizycznej i intelektualnej. Często takie osoby są szkanowane w różnych sferach życia. Na swojej drodze napotyka ją zarówno bariery typowo techniczne, jak i te związane z życiem osobistym, społecznym. Można by tu wspomnieć chociażby o problemach związanych z kształceniem, znalezieniem zatrudnienia, czy też poruszaniem się komunikacją miejską. Bariery techniczne są ogromną przeszkodą w prawidłowym funkcjonowaniu osoby niepełnosprawnej. Mimo chęci i motywacji takiej osoby, zostaje ona skazana na „wegetację” w domu, gdyż środowisko otaczające ją nie jest dostosowane do jej

Wraz ze starzeniem się naszego społeczeństwa problem niepełnosprawności zaczyna być coraz bardziej widoczny.

możliwości fizycznych. Osoby pełnosprawne nie zdają sobie sprawy, jak wielką przeszkodą dla osoby na wózku inwalidzkim jest nierówna powierzchnia chodnika, krawężnik czy wysoki podjazd do autobusu. Ostatnio w Żarach podczas happeningu „Szlakiem barier” każdy pełnosprawny mógł przekonać się jak trudno poruszać się po mieście osobie niepełnosprawnej. Chętni biorący w nim udział (m.in. pracownicy magistratu) potwierdzili tezę o istnieniu barier architektonicznych, które i tak są już zmniejszone. Jednak nadal brakuje podstawowych udogodnień takich jak m.in. windy w urzędach, podjazdy itd. Jednakże najważniejsza jest adaptacja mieszkania osoby niepełnosprawnej, gdyż nie ma sensu dostosowanie miasta, kiedy taka osoba nie może wyjść z własnego lokum. Następnym rodzajem przeszkód, z jakimi borykają się osoby mniej sprawne, są bariery społeczne. Utrudniają one osobom niepełnosprawnym osiągnięcie możliwych dla nich celów (wykształcenia, pracy) i uczestniczenie w życiu codziennym i społecznym na równi z ludźmi sprawnymi.

Zmiana tej sytuacji nie jest sprawą łatwą. Jedną z dróg do tego celu wiedzie przez środki masowego przekazu, które powinny ludziom pełnosprawnym wyjaśnić istotę niepełnosprawności, a tym samym zwalczać mity i stereotypowe sądy na jej temat (kampania społeczna „Czy naprawdę jesteśmy inni”, której celem było pokazanie w typowych dla osób zdrowych sytuacjach życiowych osób niepełnosprawnych, które w podobny sposób je przeżywają, oraz przełamanie stereotypowego obrazu osób niepełnosprawnych, który jest często skutkiem niewiedzy, lęku oraz braku doświadczeń w relacjach z tymi osobami).

**Dzięki naszej
akceptacji odmienności
możliwa będzie
pełna integracja
z osobami
niepełnosprawnymi.**

Zdaniem osób z dysfunkcjami (na podstawie przeprowadzonego sondażu), fundamentalną barierą jest właśnie „lęk” przed nimi. Nadal istnieje w naszej mentalności przekonanie, że osoba niepełnosprawna jest mniej wartościowa, czyli jednoznacznie, ma mniejsze potrzeby.

Na margines są spychane osoby upośledzone umysłowo, które mimo dorosłego wieku, tak naprawdę potrzebują opieki do końca życia.

Często traktujemy osoby dorosłe upośledzone intelektualnie jak dzieci. Uwidacznia to chociażby strój, infantylny sposób zwracania się do nich. Co rusz przemykamy oczy na nieprzestrzeganie przez nich ogólnie przyjętych norm, usprawiedliwiając przy tym ich „uprzywilejowane stanowisko”.

**Największym sukcesem jest
samo przeciwstawienie się
dyskryminacji
niepełnosprawnych,**

**przypomnienie społeczeń-
stwu o ich istnieniu
i specyficznych potrze-
bach, wołanie o pomoc
dla nich samych i ich
rodzin.**

Uważamy, że w związku z tym nie potrzebują zaspokojenia podstawowych potrzeb, do których ma prawo każdy dorosły człowiek, takich jak bliskość, miłość, intymność.

Nie dopuszczamy myśli, że te osoby tak samo jak pełnosprawni chcą kochać i być kochani. Chcą spełniać się zawodowo, chcą po prostu być szczęśliwi. Powstają coraz częściej organizacje (także biura matrymonialne dla osób niepełnosprawnych), spółdzielnie socjalne, stowarzyszenia udzielające pomocy osobom potrzebującym. Jednak to nie jest najważniejsze. Dopiero dzięki naszej akceptacji odmienności będzie możliwa pełna integracja z osobami niepełnosprawnymi.

Dział Rehabilitacji Społecznej i Zawodowej w Żarach

W dniu 16 września 2005 r. miała miejsce skromna, ale ważna uroczystość, zorganizowana przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Żarach oraz Stowarzyszenie na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Radość Życia”. Oddano do użytku pierwszą część powstającego przy ul. Boh. Getta 19 Działu Rehabilitacji Społecznej i Zawodowej MOPS w Żarach - Środowiskowy Dom Samopomocy, który od dnia 1 stycznia 2008 r. zmienił nazwę na Dzienny Dom Wsparcia. 2 listopada 2005 r. otwarto Środowiskowy Dom Samopomocy dla Osób z Zaburzeniami. Natomiast 27 grudnia 2005 r. rozpoczął działalność Warsztat Terapii Zajęciowej. Budynek Działu jest własnością Gminy Miejskiej Żary administrowanym przez MOPS w Żarach.

To pierwszy obiekt, w którym dorosli niepełnosprawni mieszkańcy miasta Żary mogą realizować swoje potrzeby, marzenia, rozwijać swoje zainteresowania.

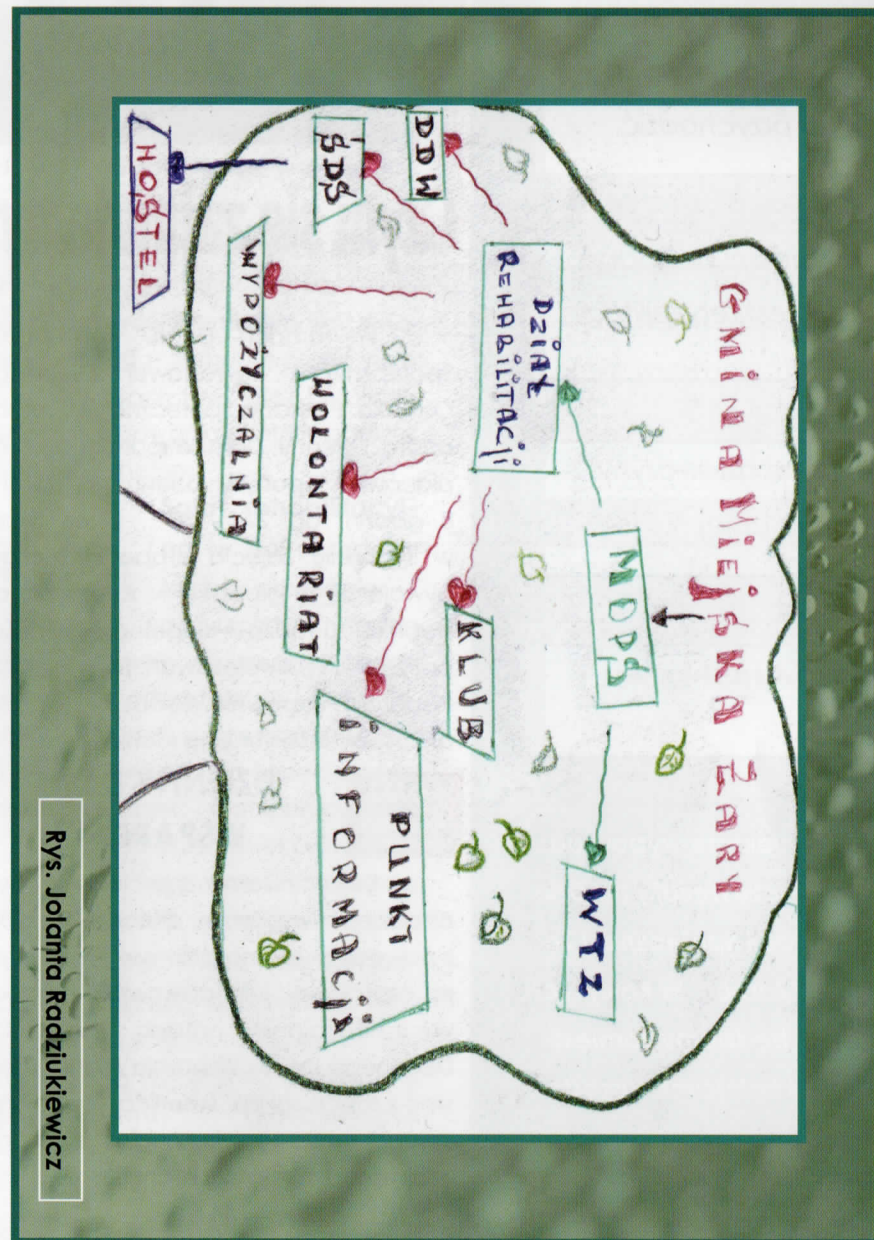
Dzienny Dom Wsparcia i Środowiskowy Dom Samopomocy powstał dzięki zaangażowaniu i osobistym wysiłkom bardzo wielu osób.

Głównym celem DDW i ŚDS jest pomoc osobom niepełnosprawnym w utrzymaniu się w ich naturalnym środowisku oraz aktywizacja rodzin osób niepełnosprawnych.

Obecnie przy Dziale Rehabilitacji Społecznej i Zawodowej funkcjonuje jeszcze kilka komórek organizacyjnych, tj.: Środowiskowa Wypożyczalnia Sprzętu Rehabilitacyjnego, Wolontariat, Punkt Informacji, Klub Osób Niepełnosprawnych, jak również niedawno powstały Hostel dla osób z zaburzeniami psychicznymi.

W kolejnych numerach czasopisma prezentować będziemy wybrane komórki Działu Rehabilitacji Społecznej i Zawodowej.

Struktura organizacyjna MOPS

Rys. Jolanta Radziukiewicz

Bardzo miła atmosfera.

Miłe towarzystwo,
lubię tu przychodzić.

Można z ludźmi pogadać.
Przyjemnie, jest rehabilitacja.

Miłe, fajne dziewczyny,
miła opieka.

Po prostu jest fajne.

To są tylko niektóre wypowiedzi osób, które uczęszczają do Działu Rehabilitacji Społecznej i Zawodowej w Żarach. W kolejnych numerach będziemy zamieszczać opinie kolejnych uczestników

Czym się zajmujemy ?

W ramach Działu Rehabilitacji Społecznej i Zawodowej Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Żarach działa Dzienny Dom Wsparcia. Jest on placówką pobytu dziennego czynną 8 godzin, od 7⁰⁰ –15⁰⁰, przez 5 dni w tygodniu. Zajęcia terapeutyczne odbywają się w grupach w zależności od stopnia i rodzaju niepełnosprawności, potrzeb i zainteresowań. Dzienny Dom Wsparcia zapewnia dowóz na zajęcia dla osób z dysfunkcją ruchu.

DZIENNY DOM WSPARCIA

Dzienny Dom Wsparcia (DDW) jest ośrodkiem wsparcia dla osób, które z powodu niepełnosprawności wymagają częściowej lub całkowitej pomocy w zaspakajaniu potrzeb. Uczestnicy Dziennego Domu Wsparcia mogą korzystać z takich sal jak: świetlica, pracownia komputerowa i języka angielskiego oraz z sali rehabilitacyjnej i kuchni.

Świetlica to miejsce przyjazne, gdzie można ciekawie spędzić czas wolny. Można zagrać w gry towarzyskie, obejrzeć telewizję i porozmawiać z innymi uczestnikami. Odbywają się tam także wszelkie imprezy okolicznościowe

Pracownia komputerowa i języka angielskiego, w niej uczestnicy nabywają podstawowe umiejętności związane z obsługą komputera, poznają różnorodne programy oraz realizują swoje zainteresowania i hobby poprzez kontakt z Internetem.

Sala rehabilitacyjna w niej uczestnicy łączą przyjemne z pożytecznym, gdzie poprzez ćwiczenia wspomagające ich stan ruchowy odprężają się i rozluźniają. Mogą korzystać z: kinezyterapii czynnej i biernej, ćwiczeń na sprzęcie rehabilitacyjnym, zajęć manipulacyjnych, gier, zabaw i ćwiczeń korekcyjnych.

Oprócz tego uczestnicy mogą korzystać z **kuchni**, gdzie odbywają się zajęcia kulinarne oraz z **sali gimnastycznej** (imprezy, uroczystości oraz zajęcia relaksacyjne). Ulubionymi formami zajęć są wyjazdy na hipoterapię (jazda konna) i hydroterapię (pływanie).

Rys. Z. Borowy, uczestnik ŚDS

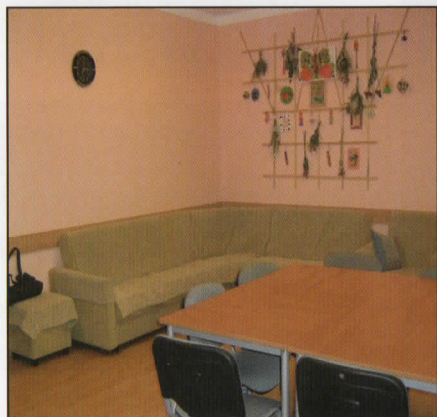
Nauczę się czegoś nowego,
może to później mi się przyda.
Poznałem drugą połowę.

Moja egzystencja nabrała nowych barw. Nowe znajomości, nowe wyzwania, nowe umiejętności, to nowy dodatek do chęci życia.

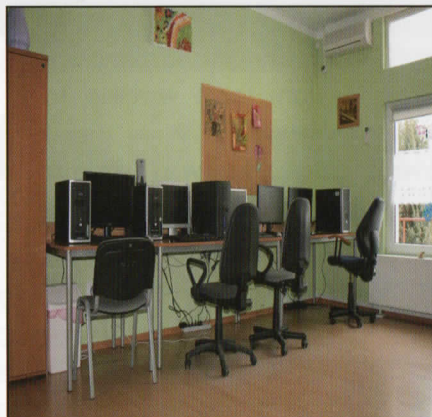
Stałam się bardziej spokojna i nabrałam pewności siebie.

Lubię tu przychodzić, nie muszę ciągle siedzieć przed telewizorem. Uczę się czegoś nowego, poznałam nowych przyjaciół.

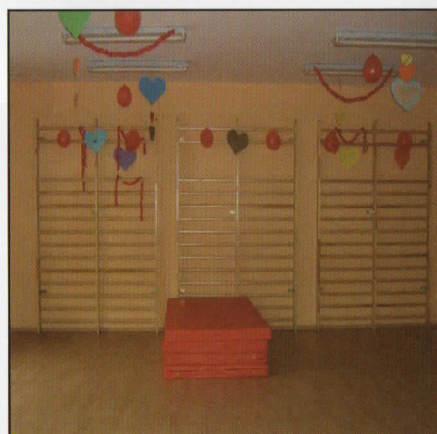
Dzienny Dom Wsparcia

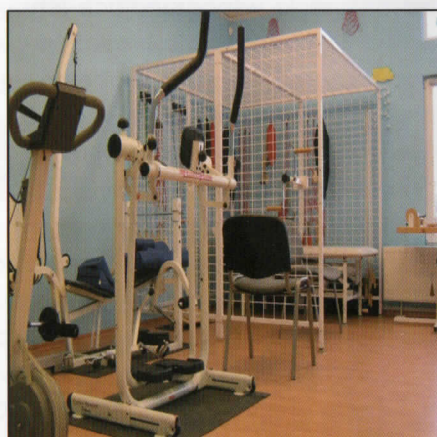
Świetlica

Pracownia komputerowa

Sala gimnastyczna

Rehabilitacja

Zapisane na papierze ...,
wykonane z drewna ...,
ozdobione haftami ... –
to, co robić lubimy i czym się
chętnie pochwalimy.

DDW

Bukiety kwiatowe

Wykonane z główek suszonych kwiatów nabijanych na gąbkę kwiaciarską i gałąź, a następnie zalewane cementem w donicy.

Domki z zapalek

Konstrukcje z zapalek w formie oryginalnych domków, zamków. Ich wykonanie wymaga dużej precyzji i skupienia.

Malowana ceramika

Ceramika pokrywana jest specjalnie przeznaczonymi do tego celu farbami, a całość wykańczana jest lakierem ceramicznym.

Suszone kompozycje kwiatowe

Suszone kwiaty układane według własnego pomysłu tworzą doskonałą ozdobę każdego stołu.

Dzbany i wazony ceramiczne

Wazony i dzbanki zdobione są różnorodnymi materiałami, przez co każdy z nich ma swój niepowtarzalny charakter.

Butelki z ziarnami i solą

Różnorodne szklane butelki i słoje wypełniane ziarnami i solą morską tworzą barwne kompozycje.

Krajobrazy

Obrazy styropianowe pokrywane kawałkami tkanin stwarzają doskonałą możliwość, by puścić wodze fantazji i choć na moment przenieść się w malownicze miejsce.

Robótki ręczne

Hafty, szydełkowanie, robótki na drutach to ulubione zajęcia, jakim oddają się uczestniczki DDW.

Lampiony

Szklane naczynia pokrywane kawałkami kolorowych serwetek przyklejonych klejem polimerowym oraz zdobione drobnymi elementami.

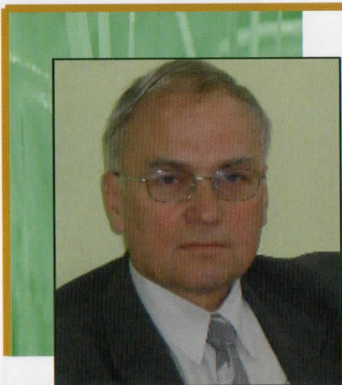
„Dom”

Tak jak dla mnie
tak i dla Ciebie
dla każdego coś miłego.

Każdy się tam pokaże
każdy swoją prawdę powie.
Ktoś z zewnątrz powie
- WARIACI !

Lecz spytam,
czy Ty nie masz
swego świata?
Bo jeśli nie
Toś biedak ...

Robert Bochnak

T.P.: *Jak ocenia Pan trzy lata funkcjonowania ośrodka?*

S.Ł.: Oceniam go bardzo pozytywnie. Uważam, że to było jedno z lepszych przedsięwzięć. Znalazło tam oparcie bardzo wiele osób, którymi dotychczas prawie nikt się nie zajmował. Mają tam pewne wsparcie, zarówno w rehabilitacji ruchowej, społecznej i zawodowej oraz w zajęciach terapeutycznych. Z docierających do mnie informacji mogę wywnioskować, że otwarcie takiej placówki to strzał w dziesiątkę. Uczestnicy korzystający z jej oferty są bardzo zadowoleni.

T.P.: *Trwają prace remontowo-budowlane przy ulicy Bohaterów Getta 19 nad nową altanką, z której miałyby korzystać osoby niepełnosprawne będące uczestnikami naszego ośrodka. Na kiedy przewidywany jest termin zakończenia prac?*

S.Ł.: Ja się bezpośrednio altanką nie zajmuję (od red. budowę altanki organizuje Stowarzyszenie „Radość Życia”). W część zadań zaangażowani są uczestnicy. Przy pomocy terapeutów podopieczni będą budować oraz upiększać altankę. Koszty zbudowania altany są finansowane przez sponsorów oraz ze środków pomocy społecznej.

T.P.: *Ostatni happening „Szlakiem barier” spotkał się z dużym zainteresowaniem mediów i mieszkańców Żar. Czy za rok planowane jest powtórzenie tego typu imprezy, która ukazuje funkcjonowanie osoby niepełnosprawnej w środowisku?*

S.Ł.: Już w czasie happeningu zapowiedzieliśmy, że będzie on kontynuowany. Nie wiem czy na pewno co roku, natomiast postaramy się, aby była to akcja cykliczna. Celem happeningu jest pokazanie, jak rozwija się nasze miasto oraz w jaki sposób uwzględnia się w tym rozwoju potrzeby osób niepełnosprawnych.

T.P.: *Od jakiegoś czasu funkcjonuje w Żarach hostel, przy MOPS. Czy w planach jest budowa nowego hostelu, bądź remont mieszkania które byłoby zaadaptowane pod hostel ?*

S.Ł.: Hostel udało nam się uruchomić dopiero w zeszłym roku i myślę, że jest to też trafna inwestycja. Widoczne są już pozytywne efekty funkcjonowania osób, które tam zamieszkują. Oczywiście liczymy się także z porażkami. Nigdy nie będzie tak, że 100% osób które będą korzystały z hostelu uda się usamodzielnąć.

Myślę, że swoje zadanie hostel spełni. Jednak jeden obiekt, czyli jedno mieszkanie — to jest trochę za mało, gdyż osób niepełnosprawnych wymagających przygotowania do samodzielnego życia jest znacznie więcej. Pragniemy, aby powstawały hostele o różnych założeniach, spełniające także różne funkcje. Wprawdzie w ubiegłym roku Urząd Miasta odrzucił nam wniosek o tworzenie kolejnych. Powodem podanym przez władze jest chęć sprawdzenia funkcjonowania takiego obiektu.

... to przede wszystkim praca zespołu. Człowiek nie jest w stanie sam nic zrobić, jak nie dobierze sobie właściwej kadry, nie znajdzie ludzi, którzy go wspierają ...

T.P.: *Jak poprzez te trzy lata oceniliby Pan swój największy sukces, jako kierownika MOPS?*

S.Ł.: Trudno mówić o moim sukcesie, to przede wszystkim praca zespołu. Człowiek nie jest w stanie sam nic zrobić, jak nie dobierze sobie właściwej kadry, nie znajdzie ludzi, którzy go wspierają. Bardzo ważną rolę w sukcesach MOPS mają organizacje pozarządowe, dzięki którym możemy realizować założone cele, gdyż jesteśmy instytucją sformalizowaną, a owe instytucje mają większe możliwości. Myślę, że największym sukcesem jest wypracowanie właśnie tej wzajemnej współpracy.

T.P.: *Dziękuję za wywiad i życzę sukcesów.*

S.Ł.: Dziękuję bardzo.

Wywiad z Kierownikiem
Miejskiego Ośrodka Pomocy
Społecznej w Żarach
Stefanem Łyskawą
przeprowadził
Tomasz Pawłowski

Tomasz Fetzki

*Życie nie jest lekkie. Świat nie
zawsze jest przyjazny.*

*Nieraz trudności piętrzą się tak,
jakby ktoś się na nas wziął.*

I co wtedy robić?

8 LAT "RADOŚCI ŻYCIA"

**Można usiąść i czekać na cud. Można machnąć ręką na to wszystko
i stwierdzić, że i tak nic się nie da zrobić. Oczywiście, że można.**

**Wielu tak robi. My sami często tak robimy. Ale czy nie kusi was
czasem, żeby spróbować trochę inaczej?**

Jesienią 2001 roku takiej pokusie uległa grupa ludzi: rodzice osób niepełnosprawnych, ich przyjaciele, a także ci, którzy zajmują się tymi problemami profesjonalnie – pedagodzy, psychologodzy, pracownicy socjalni. Uznali, że już dość czekania na mannę z nieba, że „samo się” nie robi.

Tak powstało Stowarzyszenie na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Radość Życia”.

Po to, żeby życie osób niepełnosprawnych stało się naprawdę radośniejsze i szczęśliwsze. Po to, żeby każdy niepełnosprawny mógł otrzymać wsparcie i pomoc.

Wtedy, osiem lat temu, uważaliśmy, że najważniejszym zadaniem, które stoi przed Stowarzyszeniem, jest stworzenie Warsztatów Terapii Zajęciowej. Wiele wysiłku włożono, by zadanie to zrealizować.

Poszukiwano odpowiedniego budynku na siedzibę Warsztatów, jednano sojuszników dla tego projektu w różnych instytucjach, przekonywano do niego władze i radnych Miasta i Powiatu, informowano o nim mieszkańców Żar. A wreszcie, gdy prace remontowe ruszyły, Stowarzyszenie zgromadziło potrzebne środki finansowe i materiały budowlane, które wsparły remont.

I chociaż ostatecznie różne uwarunkowania sprawiły, że to nie Stowarzyszenie było głównym organizatorem i organem prowadzącym, jednak nasz wkład w ostateczny sukces przedsięwzięcia jest naprawdę znaczny. Jeżeli dzisiaj w wyremontowanym budynku przy ulicy Boh. Getta 19 działają nie tylko Warsztaty Terapii Zajęciowej, ale też Środowiskowy Dom Samopomocy i Dzienny Dom Wsparcia, to jest również w dużym stopniu zasługą Stowarzyszenia, które ma zresztą swą siedzibę także w tym budynku.

Oczywiście, aktywność Stowarzyszenia nie sprowadza się tylko do organizacji Warsztatów. Robimy o wiele więcej. Staramy się wszechstronnie działać na rzecz osób niepełnosprawnych. Naszą wizytówką i dumą jest prowadzenie popołudniowych zajęć aktywizacyjno – terapeutycznych dla dzieci i młodzieży oraz osób dorosłych.

W ciągu kilku lat wzbogacaliśmy stopniowo ofertę tych zajęć i dziś działają trzy świetlice środowiskowo – terapeutyczne (grupa muzyczna, plastyczna i informatyczna) oraz trzy grupy teatralne. Dzięki temu kilkadziesiąt osób niepełnosprawnych aktywnie i twórczo spędza swój wolny czas. Grupy te prezentują swój dorobek na różnych występach i przeglądach. **Z sukcesami**

Do tego należy dodać coroczną organizację letnich półkolonii i wycieczek oraz częste wyjazdy na zajęcia hipoterapii. Od dwóch lat Stowarzyszenie organizuje turnusy rehabilitacyjne. Można powiedzieć: „oj dzieje się, dzieje się”!

Ale żeby się działo, potrzeba sporych środków. I Stowarzyszenie pozyskuje je w różny sposób. Szukamy sponsorów. Zabiegamy o granty w wielu instytucjach i fundacjach. Co roku organizujemy loterie fantowe. Z dobrym skutkiem bierzemy udział w akcji pozyskiwania środków z 1% należnego podatku. Staramy się wykorzystać każdą okazję, by zdobyć fundusze, które pozwolą nam zrobić jeszcze więcej dla osób niepełnosprawnych.

Ale nie tylko! Zależy nam na tym, by osoby niepełnosprawne same zaczęły działać w swoim interesie. Systematycznie zwiększa się liczba niepełnosprawnych członków Stowarzyszenia, którzy aktywnie włączają się w różne przedsięwzięcia i zadania. To również nasz wielki sukces.

Na ten sukces pracowało wielu ludzi. Było ich tylu, że nie wymienię żadnego, aby nikt nie poczuł się pominięty. Dziękujemy naprawdę wszystkim.

Happening "Szlakiem barier"

Osoba zdrowa przemierza Nasze Miasto wzdłuż i wszerz, nie zwracając zupełnie uwagi na to, co ma pod nogami. Osoba niepełnosprawna codziennie natrafia na wszędzie obecne schody i nie może ich żaden sposób ominąć czy pokonać. Aby przekonać ludzi by zlikwidowali te bariery wymyśliliśmy w Dziale Rehabilitacji MOPS happening, który odbył się w dniu 14 kwietnia 2008 r.

Czterech Wspaniałych, mimo deszczu i przenikliwego zimna, usiadło na wózki inwalidzkie i ruszyło spod Ratusza w teren, by zrealizować nałożone nań zadania.

Pan Burmistrz Franciszek Wołowicz na świeżo wyremontowanym deptaku poszukiwał bankomatu. Wykonał zadanie, ale przekonał się, jak niewygodna i niebezpieczna dla osoby na wózku jest każda nierówność, a schody uniemożliwiają wjazd do wszystkich, poza jednym, sklepów.

Pan Burmistrz Jacek Niezgodzki, pokonując kocie łby i wysokie krawężniki (czasami przy pomocy przechodniów), dotarł do Powiatowego Urzędu Pracy, gdzie zdobył informacje, w jaki sposób osoba niepełnosprawna może założyć działalność gospodarczą.

Pan Jacek Brzeziński, Przewodniczący Rady Powiatu, pobrat w Urzędzie Skarbowym PIT. Do budynku wjechał bez problemu – wyposażono go w pochylnię, ale po drodze musiał skorzystać z pomocy przy pokonaniu krawężników.

Z prawdziwym podziwem przyglądaliśmy się zmaganiom **Pana Piotra Falińskiego**, kierownika Wydziału Budownictwa w Starostwie Powiatowym w Żarach, którego zadaniem było spotkanie się z Zarządem Powiatu. Bardzo długa i pełna barier trasa, przykre reakcje osób proszonych o pomoc, długie oczekiwanie w deszczu przed schodami Starostwa, wnoszenie i znoszenie z I piętra – to wszystko zniósł ambitnie i mężnie, przestrzegając wszystkich zasad happeningu.

Wszystkim uczestnikom dziękujemy, mając nadzieję, że doświadczenia, które zdobyli przełożą się wkrótce na właściwe decyzje, a odczucia, którymi dzielili się z obserwatorami imprezy spowodują, że więcej osób będzie zwracało uwagę na potrzeby innych, mniej sprawnych osób.

Agnieszka Fetzka

Film oraz zdjęcia z imprezy wkrótce do pobrania na stronie
Działu Rehabilitacji www.19-tka.mops.zary.pl.

Sponsorzy wydruku I numeru czasopisma "Gniazdo"

Mirosław i Małgorzata Matyja

M . E . P a ś n i c y

A

NIEPUBLICZNY ZAKŁAD OPIEKI ZDROWOTNEJ

ALERGICUS-DENT

e-mail: marekjozefp@esculap.pl

Każdy może wesprzeć darowizną
STOWARZYSZENIE NA RZECZ OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH
„RADOŚĆ ŻYCIA”,

a także przeznaczyć 1% swojego należnego podatku dochodowego
na naszą działalność. Aby to uczynić, należy jedynie w rocznym
zeznaniu podatkowym (PIT) wpisać:

**Stowarzyszenie na Rzecz Osób Niepełnosprawnych
„Radość Życia”**

Krajowy Rejestr Sądowy nr 0000049566

**Nr konta Bank PKO BP S.A. Oddział Żary
Nr 26 102054600000510200429803**

g n i a z d o

CZASOPISMO PORUSZAJĄCE SPRAWY OSÓB
NIEPEŁNOSPRAWNYCH I ICH PRZYJACIÓŁ
I BLISKICH